

ler sig dertil. Jeg tror ikke, det ærede Mindretal har udtalt sig derom. — Hvad Mindretallets Ændringsforslag angaar, da kan Udvalget heller ikke have noget at erindre imod det første af disse, nemlig at „Tuberkeltæring“, som er det Udtryk, der er anvendt i Loven, rettes til „Tuberkulose“. — Derimod kan Udvalgets Flertal paa ingen Maade gaa ind paa det andet Ændringsforslag, som jo nu blev nærmere begrundet af Mindretallet, men maa fraraade dets Vedtagelse her i Tinget. Saaledes som Forholdene nu ere, kan Tilsynet jo afvise syge eller mistænkelige Kreaturer, naar de møde paa Udførselsstedet og tilbageholde dem, og de Udgifter, der kunne være forbundne dermed, paahvile selvfølgelig Ejeren. Det nu, der er kommet til ved Lovforslagets Vedtagelse her i Tinget ved 2den Behandling, er, at man ved hensigtsmæssige Bestemmelser har søgt at forhindre, at de syge Kreaturer, naar de komme til Udførselsstedet, udbrede Smitte og derfor, samtidig med at Kreaturerne tilbageholdes, opstille Forrifter om Desinfektion, Afsondring og Hjemsendelsesmaaden, saa at det altsaa kan ske paa en mere særegen Maade for derved at opnaa en større Værdighed. For saa vidt der derved kan paaføres Ejeren større Udgifter, end det tidligere har været Tilfælde, vil det kun opfordre ham til at vise større Agtpaagivenhed, naar han affender sine Kreaturer; og naar han affender Kreaturer, som, naar de komme til Stedet, vise sig mistænkelige og syge, er der ingen Grund til, at Affenderen, selv om han har været i god Tro, skal have nogen Erstatning for de Udgifter, der kunne være forbundne med Hjemsendelsen. Jeg tror, at man i det hele taget maa vogte sig vel for ved denne Lov saaledes at ville søge at skaffe Ejeren Erstatning af Statskassen for alle mulige Tab. Man maa jo dog huske paa, at denne Lov til Formaal har det heles Vel, det at forhindre de Ulykker, som Landet og Samfundet kan være udsatte for ved disse ondartede Sygdommes Udbredelse, og at sikre os de Goder, som opnaas ved mere betryggende Forholdsregler, hvilket jo ogsaa kommer de enkelte Ejere til Gode. For øvrigt har Udvalgets Flertal paa ingen Maade været blind for, at Ejerne i visse Tilfælde kunne lide Tab, og at Willighed kunde tale for, at de fik dette erstattet; saa vel i Lovforslaget findes der, og Udvalget har jo ogsaa foreslaaet Bestemmelser i saa Henseende. Jeg skal her henvise til det Ændringsforslag til § 16, der blev vedtaget ved 2den Behandling, i hvilket der er givet Ejeren en Afgang til under visse Omstændigheder at kunne saa en Erstatning, naar han godtgør,

at han har lidt et Tab ved en Afspærring. Det omtalte Ændringsforslag kan Udvalgets Flertal altsaa ikke gaa ind paa. Vi tro, at det let kan medføre ubegrundede Krav, som man maa se at undgaa. — I øvrigt har Udvalgets Flertal jo ikke stillet noget Ændringsforslag til 3dje Behandling, og som Følge deraf er der ikke noget videre at tilføje paa Flertallets Begne andet end at anbefale Tinget Forslagets Vedtagelse.

Raben: Det er i Anledning af det af den højtærede Indenrigsminister stillede Ændringsforslag, at jeg vil tillade mig at gøre et Par korte Bemærkninger. — Disse Ændringsforslag gaa jo ud paa, at sidste Stykke i § 1 udgaar, og at der indsættes en ny § 2, der omformer og udbvider Bestemmelserne i nævnte sidste Stykke af § 1. Som ærede Medlemmer ville vide, blev jo sidste Stykke af § 1 indsat ved 2den Behandling efter Forslag af 2 ærede Medlemmer og mig, Jeg finder det derfor passende paa mine Medforslagsstilleres og egne Begne at udtale, at vi fuldt ud tiltræde den højtærede Ministers Ændringsforslag. Vi finde det rigtig og formaalstjenligt, at der stilles en Vedelse over Kredsdyrslægerne, og at der ansættes en af Kongen udnevnt Veterinærhffikus. Jeg bringer den højtærede Indenrigsminister min Tak, fordi han har stillet sine Ændringsforslag, og anbefaler dem paa det bedste til Vedtagelse af det høje Ting. Jeg haaber, at de i Ministerens Ændringsforslag foreslaaede Bestemmelser maa blive til Lov, og jeg er vis paa, at de ville blive modtagne med stor Tilfredshed af Flertallet af Landmændene.

Casperen: Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at udtale mig om det Ændringsforslag, der er stillet af den højtærede Indenrigsminister. Mindretallet kan ikke støtte denne Ændring. Jeg skal ikke komme ind paa Sagens Realitet, der kunde maasse være noget i det, men under alle Omstændigheder forekommer det os, at det ikke er Stedet, hvor en saa vigtig Sag skal afgøres. Det kunde vi maasse endda komme over, men den væsentligste Grund, hvorfor vi ere imod det, er, at vi have haft altfor kort Tid til at bestæftige os med denne vigtige Sag. Det har kun været for i et Udvalgsmøde — det var jo i Forgaars, vi havde 2den Behandling — og det er for kort Tid til at undersøge denne Sag grundig. Naar altsaa Mindretallet stemmer imod denne Ændring, er det ikke saa meget paa Grund af Sagens Realitet, men vi finde dels, at den ikke passer i dette Lovforslag, og dels, at Sagen ikke er grundig undersøgt.